

παράσταση

παράσταση, η, ουσ. [<αρχ. παράστασις], η παράσταση· η προβολή κινηματογραφικού έργου ή η παρουσίαση επί σκηνής θεατρικού έργου ή άλλου θεάματος μπροστά σε κοινό: «επειδή το βράδυ είχα δουλειά, πήγα στην απογευματινή παράσταση || ήταν καλή η παράσταση που είδατε;»·

- *δίνω παράσταση, α.* με λόγια και πράξεις δημιουργώ ευχάριστη ατμόσφαιρα σε μια ομήγυρη: «ήταν ο τάδε στην παρέα μας κι όπως πάντα έδινε πάλι παράσταση». Από την ευχαρίστηση που μας προξενεί ένα καλό κινηματογραφικό ή θεατρικό έργο. Συνών. *αφιερώνω / σολάρω. β.* κάνω επίδειξη γνώσεων ή τεχνικής σε κάτι, εντυπωσιάζω: «έπιασαν στο καφεενείο κουβέντα για την πολιτική κατάσταση κι έδωσε παράσταση ο τάδε»·

- *είναι μόνο παράσταση*, συμπεριφέρεται μόνο για εντυπωσιασμό: «μην του δίνεις και πολλή σημασία, γιατί είναι μόνο παράσταση»·

- *κλέβω την παράσταση*, εντυπωσιάζω πάρα πολύ με το παρουσιαστικό μου, τα λόγια ή τις πράξεις μου περισσότερο από κάθε άλλον, γίνομαι το επίκεντρο του ενδιαφέροντος σε μια ομήγυρη: «ήταν πολλοί και διάφοροι στη δεξίωση, αλλά ο τάδε έκλεψε την παράσταση». Από την εικόνα του ηθοποιού που ξεχωρίζει ιδιαίτερα με την υποκριτική του τέχνη από τους άλλους και εντυπωσιάζει το κοινό που τον παρακολουθεί·

- *παράσταση για έναν ρόλο*, λέγεται στην περίπτωση που σε μια κατάσταση κυριαρχεί απόλυτα κάποιος και αναδεικνύεται ως ο κύριος ρυθμιστής της: «η επερώτηση της αντιπολίτευσης στη Βουλή για την πορεία των οικονομικών του κράτους εξελίχθηκε σε παράσταση για έναν ρόλο, γιατί ο υπουργός των Οικονομικών αναλύοντας δια μακρού όλα τα δεδομένα κατατρόπωσε τους επερωτώντες βουλευτές»·

- *στήνω παράσταση*, σκηνοθετώ θεατρικό έργο και το παρουσιάζω στη σκηνή: «ο τάδε σκηνοθέτης έχει στήσει τις καλύτερες παραστάσεις»·

- *χέσε θέατρο, κατούρα παράσταση*, βλ. λ. [θέατρο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας